

فرح تی اور رودص ینی نامز مه

فدارتم هب توال ت و دحاو

مدشن هجوتم ار دحاو فرح ثحب اب فدارم ینی فن و ینی برع ریغ ینی فن طاب ترا: درگاش

می وگی می. تسای تیبالا له بهزم نی. دروایی ار فدارم دن او تی من دن دومرف ناشی دینی بب: داتسا ارچ. دشاب ینی فورعم زیچ دیاب بهزم؟ بهزم دی وگی می ارچ؟ تسیچ تیبالا له بهزم تادن تسامش؟ دروایی همجرت دن او تی من؟ دروایی فدارم دن او تی من هک تسای نی تیبالا له بهزم دی وگی می هک دینک ادیپ تی اور کی بخ. روای فدارم دناه تفگ ارچ تیبالا له؟ دناه تفگ همالع ارچ دینی بب کی اچک؟ اچک زا. تسای تیبالا له بهزم هک دنی وگی می ناشی. دینک ادیپ بخ. دیروای فدارم دی وگب؟ تسیچ شلباقم. «هللا ادعا اوبذک»، «دحاو فرح» دن دومرف هکنای زج می رادن ینی چی ام؟ تسه تی اور نامه رد هک مدرک ضرع ده اش هد نم لقادح، «فرح» عبس یلع نآرقلا لزن نولوقی سانلا نا» دی وگی منعم هب لقن توال ت رد و زامن رد هک تسای زیچ دنت فگی می یتحاره ب، هدش رداص تی اور نی هکی نامز لقن وا زا یبهذءالابنلا مالعالا ریس رد. تسای هلزتعم سیئر اطع نب لصاو. دیروایی فدارم. دینک ریت وا هب یبهذءالابنلا مالعالا ریس نوچ، «لهج وه و ینی نعم لابل هوال تال زوجی ناک» دی وگی می. دنکی می و تسه شنن شدم ناگرزب زا هک یرهز زا ءالابنلا مالعالا ریس رد یبهذ ینی مه. «لهج وه و»! دنزیم و بقع منک لقن ار شیدح مه اوخی می یتقو هک دندرک لاؤس وا زا؛ دنکی می لقن، تسای یبهذ رس یالاب یرهز نوچ. دی وگی من ینی چی یبهذ. «نآرقلا ینی زوجی کلذ نا» تفگ؟ تسای زیچ، دوشیم ولج تسای بیطخ مرطن هب هک هلاس رلا عبط ءالابنلا مالعالا ریس- ام نامز رد باتک ققحم. تسای مرتحم هب لقن و میهدب ریغ ت ار نآرق می ناو تی من ام، هن هت شون ینی قرواپ رد- تسای یوق یاه یرصم زا هک؟! تسای خوش نی، هدرک ری فکت ار سنا نب کللام، مزح نبا. هدوب جیار اهنآ نیب نی. مینک انعم. دوب رفاک، دوب شفرح همزال هجوتم رگا، دوبن شفرح همزال هجوتم کللام دی وگی می مزح نبا. مدناوخ ار ناشت رابع.

کللام؛ هدوبن رفک هک کللام نامز رد، ینی زیم ار فرح نی ایراد ده اجم نبا زا دعب وت مزح نبا یاقآ بخ هتبالا. تسین مارج فدارم هب تئارق. «فدارم لابل أرقی نا زوجی» هک دادیم ار اوتف نی یتحاره ب. میدرک ثحب نآ زآلالبق. درکی منعم تعامج و زامن رد کللام.

جتحا: دنی امرفی می ناشی. دینک هاگن ار نآ هلابند دی درب فی رشت لزنم هب ینی تقو، تفر تقو نآلا «فلل اخلال».